

Rysy
soudobé edukace

RYSY EDUKACE

Může být:

- přímá – intencionální
 - bezprostřední a přímé působení pedagoga
 - řízené učení, facilitace učení
- nepřímá – funkcionální
 - působení upraveným prostředím
 - pedagogizované materiální a sociální prostředí
- heteroedukace (výchova druhým jedincem = intencionální edukace)
- autoedukace (sebevýchova) – cíl = její rozvoj

RYSY EDUKACE

Měla by být:

- demokratická – rovnost šancí na vzdělání
 - zajištění rovných příležitostí ve vzdělávání
 - vyrovnávání „startovní čáry“ (u znevýhodnění)
- humanistická – dílna lidskosti
 - orientace na dítě, žáka, studenta, klienta, sportovce, ...
- univerzální – týká se každého a všude
 - např. rozvoj environmentální gramotnosti
- pluralitní (iniciátoři, cíle, obsah, pojetí) +
- integrující = základní hodnotová orientace (škola + rodina + sport + ...)
- globální + teritoriální + lokální + individuální

RYSY EDUKACE

Měla by být:

- interkulturní (multikulturní)
- komplexní a mnohostranná – rozvoj
 - všech kvalit jedince +
 - sociálních rolí (edukace pro život) +
 - ve všech oblastech kultury
- permanentní = “long life education”
 - prvotní rodina + škola + další instituce + ...
- spjatá se životem
- ...

Edukace může mít rysy:

- formálního vzdělávání – ve formálních vzdělávacích institucích (např. školní výuka, ...)
- neformálního vzdělávání – organizované mimo formální vzdělávací systém (sportovní a volnočasové organizace, ...)
- informálního vzdělávání – neorganizované (každodenní zkušenost – práce, sport, VČ, masmédia, známí, ...)